

[Aksel Larsen.]

den 9. Juli, og hvis der er ærede Medlemmer, som maaske skulde have glemt, hvad der skete dengang, vil jeg sige, at man kan læse alt fornødent i Folketingstidenden for 1945—46, Sp. 7059. Her erklærer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han ikke ser sig i Stand til at stemme for Udtalelsen af 9. Juli, ikke fordi han ikke er enig i den, men fordi han ikke kan have Tillid til en Statsminister, som nok siger, at Regeringen skal handle i Henhold dertil, men alligevel forbeholder sig at optræde paa Talerstole og andetsteds, som det passer ham.

Vi har siden 9. Juli haft rig Lejlighed til at erfare, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse af 9. Juli var fuldkommen korrekt. Der er intet som helst sket, der giver Grund til at tro, at det vil blive anderledes i Fremtiden, bortset fra at den højtærede Statsminister i den Periode, der er gaaet, har gjort saa uhyre megen Fortræd, at man alene af den Grund burde være forpligtet til ikke at give Statsministeren nogen Art af Velsignelse til at fortsætte sin Virksomhed. Det mener det ærede Medlem Hr. Christmas Møller imidlertid, at man nu maa, og jeg har Lov til at sige, ikke alene at dette er en Kovending, men at det er en Kovending, som jeg dels af personlige Grunde, dels for Landets Skyld beklager har fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var af den mærkværdige Opfattelse, at jeg havde været fraværende, medens Statsministeren talte. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem har kunnet faa denne Opfattelse. Det ærede Medlem maa have undladt at høre efter, hvad jeg sagde, til Trods for at jeg talte saa tydeligt, saa direkte til det ærede Medlem, som Forretningsordenen tillader.

Det ærede Medlem siger nu, at det glæder ham, at Statsministeren har sagt, at Notens Ord og Indhold er afgørende, og tilføjer, at dermed er altsaa en Misforstaaelse ryddet af Vejen. Maa jeg erindre det ærede Medlem om, hvad han sagde i Formiddags: at han gik ud fra, at Statsministeren vilde afholde sig fra at drive nogen Art af Agitation i Modstrid med Noten, og gik ud fra, at Statsministeren vilde fremsætte en Udtalelse om, at han var ganske enig i dette Synspunkt. Jeg kan desværre ikke igen citere det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Udtalelser, fordi jeg har maattet laane det paagældende Avisudklip til Stenograferne, men jeg har jo citeret det en Gang. Statsministeren har haft Ordet, og jeg var i høj Grad nærværende, det ærede Medlem

Hr. Bertel Dahlgaard var det vist ogsaa, og Statsministeren svarede aldeles ikke paa dette. Han sagde aldeles ikke, at han var enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Han tav stille.

Det er rigtigt nok, at Statsministeren sagde, at selvfølgelig var Notens Ord og Indhold afgørende for Regeringen, men maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard: Er han virkelig saa naiv, at han tillægger en saadan Udtalelse af den nuværende Statsminister nogen som helst Værdi? Hvis det ærede Medlem tager Folketingstidende og læser Sp. 357 — det er fra Statsministerens første Tale under Finanslovdebatten den 30. Oktober —, vil det ærede Medlem se, at Statsministeren — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere fire Linier — udtrykkeligt siger:

„Det er Notens Ord og ikke det ærede Medlems Fortolkninger, der er afgørende og bindende for Regeringen i dens Arbejde og for Rigsdagen, indtil noget andet bliver vedtaget.“

Den 30. Oktober har Statsministeren sagt, at Notens Ord og Indhold er bindende for Regeringen. Siden den Tid har han intet andet bedrevet end privat Agitation fra Landets Talerstole i Modstrid med Notens Ord og Indhold, Og saa kommer det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og siger: Hvor er det glædeligt, at Statsministeren i Dag har sagt, at Notens Ord og Indhold er bindende for Regeringen!

Jeg bad udtrykkeligt Statsministeren om at udtale sig om, hvorvidt han godkendte det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Opfattelse: at Statsministeren ikke kunde tillade sig at drive Agitation mod det, der var bindende for Regeringen. Nu kan Statsministerens Forhold til mig og mit Parti være, hvad det være vil, men det kan vel ikke benægtes, at jeg staaer som Repræsentant for mit Parti og som folkevalgt Medlem af dette Ting, og det burde ikke være tænkeligt, at Landets Statsminister i den Grad negligerer et ganske klart formuleret Spørgsmaal. Det har han imidlertid gjort, og jeg nærer intet Haab om, at han senere vil staa op og besvare det. Men alene det, at Statsministeren ikke besvarer det, at han tier stille saavel til det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Spørgsmaal i Formiddags som til min Gentagelse af Spørgsmaalet nu, siger tilstrækkelig tydeligt for alle almindelige tænkende, ogsaa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at man har ingen Garanti.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahl-